

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2569

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31
กรุงเทพมหานคร

ACADEMIC LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS
IN 31ST NETWORK SCHOOL GROUP, BANGKOK METROPOLIS

อนงนารถ ภาณุพิจารณ์*, นิวัตต์ น้อยมณี, จินตนา ถาคำ

Anongnart Phanupijarn*, Niwat Noymanee, Jintana Thakham

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

Master of Education, Educational Administration, Graduate School,

Bangkok Suvarnabhumi University

*Corresponding Author e-Mail: aranongnart@gmail.com

(Received: 2025, September 20; Revised: 2026, January 22; Accepted: 2026, February 5)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามรายชื่อโรงเรียน จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่าย แบบจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน การทดสอบค่าเอฟ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาวิชาชีพครู ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดเรียนการสอน ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายพันธกิจของโรงเรียน ด้านการพัฒนานักเรียน และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทาง

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2569

วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ; ผู้บริหารสถานศึกษา; กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

This research aimed to: 1) examine the level of academic leadership of school administrators in Network 31 Schools, Prawet District, Bangkok; and 2) compare academic leadership classified by gender, educational qualifications, age, and work experience. The sample consisted of 136 teachers selected through proportional stratified random sampling based on school size, followed by simple random sampling using the lottery method. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire with an overall reliability coefficient of .96. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Independent Samples *t* test, *F* test, and one-way analysis of variance (ANOVA). When statistically significant differences were found, Scheffé's method was applied for pairwise comparisons.

The findings revealed that: 1) the overall and dimension-specific levels of academic leadership were at a high level. The dimensions ranked from highest to lowest were: creating a learning environment, teacher professional development, curriculum and instructional management, vision and mission setting, student development, and supervision, monitoring, and evaluation of instruction. 2) When classified by gender and educational qualifications, no statistically significant differences were found, whereas classifications by age and work experience showed statistically significant differences at the .05 level.

Keywords: academic leadership; school administrators; 31st network of schools, Prawet District, Bangkok

บทนำ

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคน ที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนา คนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญ ในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะ ในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิต ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขอันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลก ท่ามกลาง กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิม ได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ขึ้น เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560, คำนำ)

แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ซึ่งทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญาและนวัตกรรมในอีก 20 ปีข้างหน้า ดังนั้นจึงต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ มีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่าการวัดระดับความรู้ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ในเล่ม (ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580, 2561, หน้า 1)

ตามบทบัญญัติแห่งราชบัญญัติการบริหารราชการกรุงเทพมหานครกำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับและนโยบายในการบริหารราชการ ครอบคลุมภารกิจด้านการปกครองและการพัฒนาในมิติต่าง ๆ โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมาจากการเลือกตั้งและเป็นผู้กำหนดนโยบายสำหรับการบริหารงาน การจัดการศึกษากรุงเทพมหานครถือเป็นภารกิจสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อรองรับการพัฒนาและความเปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศซึ่งพันธกิจและนโยบายหลักของกรุงเทพมหานครตลอดมาให้ความสำคัญและตระหนักถึงความจำเป็นของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานพัฒนาให้เยาวชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งองค์ความรู้มีคุณธรรมและมีทักษะในการดำรงชีวิต สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานครถือเป็นหน่วยงานราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรุงเทพมหานครไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการศึกษาระดับพื้นฐานประเภทสามัญศึกษาของกรุงเทพมหานครในการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับพื้นฐานกรุงเทพมหานครการจัดการศึกษาในระบบอย่างมีคุณภาพการส่งเสริมวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งการส่งเสริมและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศด้านการศึกษา การส่งเสริมให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและให้การดำเนินงานจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนากรุงเทพมหานครกำหนด (สำนักการศึกษา, 2563, หน้า 2)

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการจะคอยกำกับติดตามและการสะท้อนผลกระบวนการเรียนการสอนที่มีการสะท้อนผลจากครูมากขึ้นและมีพฤติกรรมทางวิชาการมีการใช้แนวความคิดใหม่มากขึ้นมีกลยุทธ์การสอนหลากหลายมากขึ้นมีการตอบสนองต่อความหลากหลายของนักเรียนมีการเตรียมบทเรียนและวางแผนอย่างระมัดระวังมากขึ้น ครูกล้าเสี่ยงมากขึ้นและใส่ใจกับกระบวนการเรียนการสอนมากขึ้นและครูได้ศรัทธาใจอย่างมีอาชีพเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติในห้องเรียน ครูก็ยังแสดงให้เห็นผลกระทบทางบวกที่เป็นแรงจูงใจความพึงพอใจความเชื่อมั่นและความรู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้ผู้นำจะแจ้งคณะครูเกี่ยวกับแนวโน้มและเรื่องราวต่าง ๆ ส่งเสริมให้เข้าร่วมการประชุมปฏิบัติการสร้างวัฒนธรรมความร่วมมือและสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการสอนใช้การสืบค้นความรู้เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาครูร่วมกับครูตั้งเป้าหมายความก้าวหน้าทางวิชาชีพและจัดทรัพยากรเพื่อสนับสนุนนวัตกรรมครูในการใช้วิธีการหลากหลายใช้วัสดุอุปกรณ์หลากหลายใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลายใช้การปฏิบัติการสะท้อนความเห็นและการใช้เทคโนโลยีหลากหลายในห้องเรียนทั้งนี้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (ไชยา ภาวะบุตร, 2565, หน้า 116)

โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครมีปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่กึ่งเมือง สภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนและสังคมรอบโรงเรียนอยู่อย่างสงบสุขช่วยเหลือเกื้อกูลกันสถานศึกษายังตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งค้าขายและสถานที่สำคัญทางราชการในชุมชนมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาคือผู้ปกครองบางส่วนมีอาชีพที่ไม่มั่นคงมีฐานะยากจน ครอบครัวหย่าร้างผู้ปกครองมาจากต่างจังหวัดส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ไม่มีเวลาให้บุตรหลาน ขาดการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องความประพฤติและเรื่องการเรียนรู้ สภาพชุมชนอยู่อาศัยค่อนข้างแออัดเริ่มมีปัญหาเสียดสีและมักก่อเรื่องวุ่นวาย ทำให้นักเรียนอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการเรียนแบบพฤติกรรม และเยาวชนบางส่วนในชุมชนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ประกอบกับจำนวนประชากรในอัตราที่เกิดของเด็กลดลงอาจมีผลทำให้จำนวนนักเรียนลดลงในอนาคต ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานแสดงให้เห็นว่าคุณภาพทางการศึกษาอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ส่วนหนึ่งอาจมาจากปัญหาการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนซึ่งมีบทบาทที่สำคัญต่อการบริหารโรงเรียนที่จะทำให้ปัญหาทางด้านการเรียนดีขึ้นโดยการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้กับครูและบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้นักเรียนได้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีมากยิ่งขึ้นสามารถพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2569

ในเขตกลุ่มเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ ให้ได้มาตรฐานจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

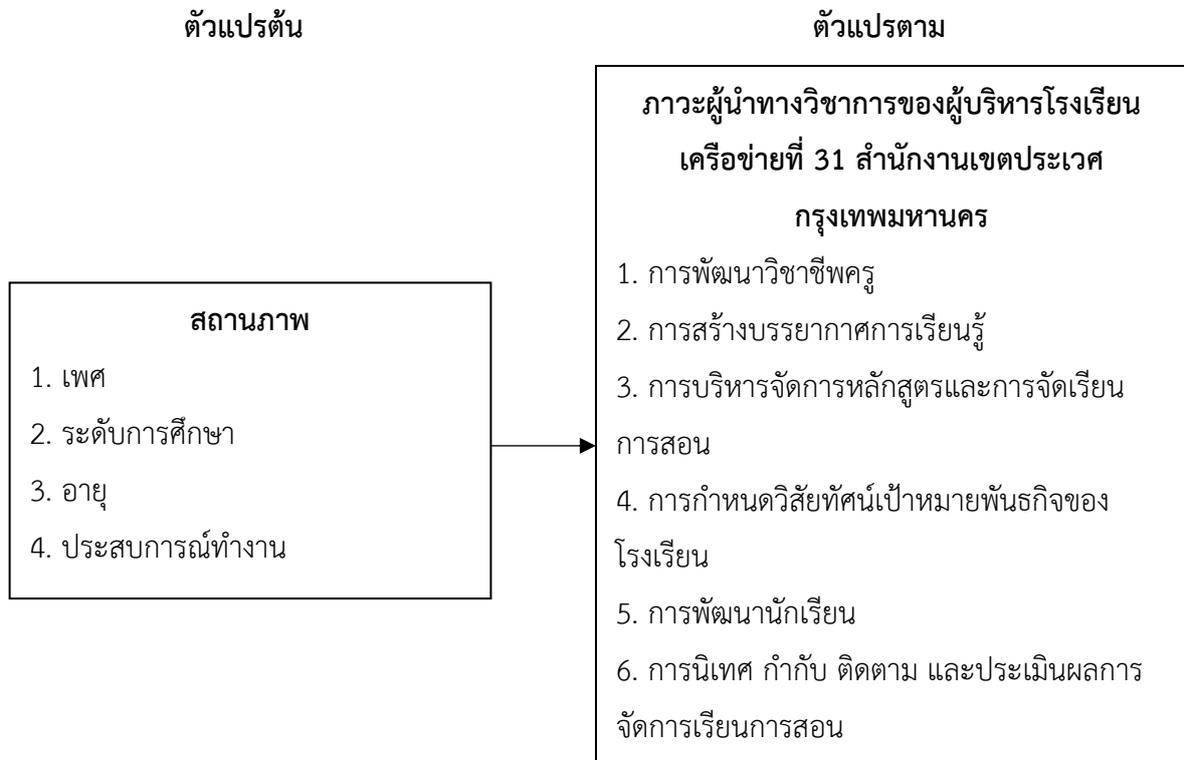
1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นครูในโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 209 คน (สำนักงานเขตประเวศ, ออนไลน์, 2567) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) จำนวน 136 คน ด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนจากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) แบบจับฉลาก เพื่อให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มี 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ ประสบการณ์ทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาวิชาชีพครู 2) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 3) การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดเรียนการสอน 4) การกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายพันธกิจของโรงเรียน 5) การพัฒนานักเรียน 6) การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert, 1932, p. 5) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 5 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2569

ที่สุด 4 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก 3 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 2 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย 1 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ภาษา และสถิติ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อคำถาม ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับครูโรงเรียนสำนักงานเขตประเวศ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำไปหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางระบบสนับสนุนออนไลน์ใช้เวลาในการเก็บแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2568 ถึง 30 พฤษภาคม 2568

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (Best, 1997, p. 190) มีรายละเอียดดังนี้ 4.50-5.00 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด 3.50-4.49 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก 2.50-3.49 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 1.50-2.49 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย 1.00-1.49 หมายถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด และ 2) สถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (independent samples *t* test) การทดสอบค่าเอฟ (*F* test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA) กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's) เพื่อระบุว่ากลุ่มใดแตกต่างจากกลุ่มใดอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ผลการวิจัย

1. สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 25.74 เพศหญิง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 74.26 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 77.21 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.79 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 55.15 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 66.91 ระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.44

2. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขต
 ประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน
 เครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาวิชาชีพครู	3.76	0.88	มาก	2
2. ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้	3.80	0.86	มาก	1
3. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดเรียนการสอน	3.75	0.95	มาก	3
4. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายพันธกิจของโรงเรียน	3.74	0.92	มาก	4
5. ด้านการพัฒนานักเรียน	3.73	0.91	มาก	5
6. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียน การสอน	3.70	1.01	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	3.75	0.89	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่
 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, $SD=0.89$) เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกรายการ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน
 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.80$, $SD=0.86$) ด้านการพัฒนาวิชาชีพครู ($\bar{X}=3.76$, $SD=0.88$) ด้านการ
 บริหารจัดการหลักสูตรและการจัดเรียนการสอน ($\bar{X}=3.75$, $SD=0.95$) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมาย
 พันธกิจของโรงเรียน ($\bar{X}=3.74$, $SD=0.92$) ด้านการพัฒนานักเรียน ($\bar{X}=3.73$, $SD=0.91$) ด้านการนิเทศ กำกับ
 ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.70$, $SD=1.01$) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขต
 ประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขต
 ประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและจำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี
 นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ภาวะผู้นำทางวิชาการ		p	ผลการทดสอบ
	t	F		
เพศ	-0.93		.35	ไม่แตกต่าง
ระดับการศึกษา	-1.63		.10	ไม่แตกต่าง
อายุ		4.34*	.01	แตกต่าง
ประสบการณ์การทำงาน		5.33*	.00	แตกต่าง

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเพศต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t = -0.93, p = .35$) ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t = -1.63, p = .10$) ผู้บริหารที่มีอายุต่างกันมีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 4.34^*, p = .01$) และผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีภาวะผู้นำทางวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 5.33^*, p = .00$)

3.2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุ กับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30 ปี		
		30-40 ปี	40 ปีขึ้นไป	
		3.55	4.04	3.97
ไม่เกิน 30 ปี	3.55			.41*
30-40 ปี	4.04			
40 ปีขึ้นไป	3.97			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่าครุที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามอายุ แตกต่างจากครุที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ประสบการณ์ทำงาน กับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 10 ปี	10-20 ปี	20 ปีขึ้นไป
		3.92	3.41	3.39
ไม่เกิน 10 ปี	3.55		.50*	.52*
10-20 ปี	4.04			
20 ปีขึ้นไป	3.97			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่าครุที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน แตกต่างจากครุที่มีประสบการณ์ทำงาน 20 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และครุที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน แตกต่างจากครุที่มีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

1. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคน รวมทั้งผู้เรียน รับผิดชอบและ ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้จัดทำแผนปฏิบัติการรายปีและแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และยังมีระบบบีมิส สคูล (Bemis School) คือระบบฐานข้อมูลกลางด้านการศึกษาออนไลน์ของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้สำหรับบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ครอบคลุมงานทะเบียนนักเรียน การจัดการห้องเรียน การเลื่อนชั้นเรียน และเชื่อมโยงข้อมูลการศึกษาแบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารและครู ช่วยให้การบริหารจัดการข้อมูลด้านการศึกษามี

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2569

ประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น การเข้าถึงข้อมูลด้านการศึกษาเป็นไปอย่างรวดเร็ว การวางแผน และตัดสินใจด้านการศึกษาได้อย่างมีข้อมูล ด้านการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาและยังช่วยในการ ให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองเกิดผลลัพธ์ทางคุณภาพการศึกษาที่ดีให้ก้าวทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของทั้งยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 และการจัดการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเพื่อ สร้างภูมิปัญญาของชาติ ผู้บริการจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการเพราะเป็น ผู้ที่ขับเคลื่อนการศึกษาของชาติที่จะก้าวไปสู่คุณภาพและมีความเป็นมาตรฐานสากล สอดคล้องกับ ญัตติพล ธิตา (2565, หน้า 87) ที่พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไป ตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากการรับรู้ของครูแม้จะมีเพศ ต่างกันแต่บริบท กรอบงานใน สถานศึกษาด้านงานวิชาการของแต่ละโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อีกทั้งอาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่และให้ความใกล้ชิดกับครูทั้งเพศ ชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน โดยมีการมอบหมาย งานที่สำคัญๆเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยก ให้รับผิดชอบร่วมกันอยู่เสมอ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีความคิด ว่าครูเพศชายและเพศหญิงมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตาม เป้าหมายที่วางไว้ได้เหมือนกัน จึงทำให้ครูทั้งเพศชายและเพศหญิงมีมุมมอง ทักษะคิด ความคิดเห็นต่อภาวะ ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับ วิเชียร วรรณภากร (2560, หน้า 111) ที่พบว่าระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนก ตามเพศโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมองผู้บริหาร โรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ว่าให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับ การอบรมในการศึกษา หาความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนเองอยู่เสมอ เช่น การเข้ารับ การอบรมเพื่อทำผลงานทางวิชาการ หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่งผลให้ครูที่มีระดับการศึกษาระดับ ปริญญาตรี หรือระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จึงมีทักษะต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน เพราะโรงเรียนเครือข่ายที่ 31

สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีงานมากมาย ทุกคนต้องมี บทบาทและความรับผิดชอบงานโดย รับผิดชอบตามความถนัดและฝ่ายงานที่รับผิดชอบ ไม่ใช่ระดับการศึกษา สอดคล้องกับ กิ่งกาญจน์ สุขสำราญ (2565, หน้า 77) ที่พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ทั้งโดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยสภาพสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ทำให้ครูที่มีอายุต่างกันมองผู้บริหารในเรื่องเปิดรับเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน และการรับฟังผู้ที่มีประสบการณ์นำมาปรับปรุงการนิเทศสอนอยู่เสมอ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ จะต้องสามารถนำบุคลากรทุกคนผ่านกระบวนการ หรือวิธีการร่วมกัน สามารถค้นหาปัญหาร่วมกันอย่าง ละเอียด ถี่ถ้วน และการดำเนินการแก้ปัญหาด้วยแนวทางที่ถูกต้อง ด้วยความเป็นกัลยาณมิตร สอดคล้องกับ วรวิมล ศรีสวัสดิ์, พรพนา ศรีสถานนท์, สุชิน ม่วงมี และชยสร สมบุญมาก (2566, หน้า 80) ที่พบว่าผลการ เปรียบเทียบระดับทัศนภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาตามทัศนของครู อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าครูที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.4 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน เห็นถึงความแตกต่างของผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารที่มีประสบการณ์ที่มากสามารถส่งผลต่อภาวะผู้นำทางวิชาการได้ ทั้งทางบวกและทางลบ ประสบการณ์ที่สั่งสมมาสามารถช่วยให้ผู้นำมีความเข้าใจในระบบงาน การแก้ปัญหา และการตัดสินใจได้ดีขึ้น ด้วยประสบการณ์ที่ยาวนานทำให้ผู้นำเข้าใจโครงสร้าง การทำงาน และความเชื่อมโยง งานวิชาการต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง ช่วยให้สามารถวางแผนและบริหารจัดการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การ เผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ในอดีต ทำให้ผู้นำมีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย และสามารถนำ ประสบการณ์เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับ เสาวภาพันธ์ ศรีประเสริฐ (2560, หน้า 78) ที่พบว่าผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัย พบว่าด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้คำแนะนำ ส่งเสริม ช่วยเหลือ สนับสนุน ติดตาม และประเมินผลของครูในด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับแผนการสอนตามหลักสูตรอย่างเป็นระบบ สร้างขวัญและกำลังใจแก่ครู ปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. จากการวิจัย พบว่าด้านการพัฒนานักเรียนมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับรองสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรดำเนินการในเรื่องกำกับติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง นำผลการติดตามไปรายงานให้ผู้ปกครองทราบเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกันเพื่อช่วยเหลือนักเรียนตลอดปีการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์อย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมการสืบค้นความรู้ของนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย มุ่งมั่นเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิเคราะห์มาตรฐานแบบทดสอบเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยทางการเรียนการสอน นำผลการทดสอบมาพัฒนาความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

3. จากการวิจัย พบว่าด้านการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายพันธกิจของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 3 จากอันดับสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรดำเนินการเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียนให้เป็นไปตามกรอบเป้าหมายของเขตพื้นที่การศึกษาให้ชัดเจน มีการกำหนดนโยบายการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจนเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

กึ่งกาญจน์ สุขสำราญ. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มอำเภอปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1*. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก.

ไชยา ภาวะบุตร. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สกลนคร: สมศักดิ์การพิมพ์กรู๊ป.

ณัฐพล ธิตา. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา.

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2569

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580). (2561, 13 ตุลาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 135 (ตอนที่ 82 ก),
หน้า 1.

วรวิมล ศรีสวัสดิ์, พรพนา ศรีสถานนท์, สุชิน ม่วงมี และชยสร สมบุญมาก. (2566). ภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ตามทัศนะของครูอำเภอย่าง จังหวัดเพชรบุรี.

วารสารรัชต์ภาคย์, 17(51), หน้า 79-91.

วิเชียร วรรณภากร. (2560). **การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17**. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานการศึกษา. (2563). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2564-2569)**.
กรุงเทพฯ: ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา.

สำนักงานเขตประเวศ. (2567). **โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

https://webportal.bangkok.go.th/public/user_files_editor/82/ITA/2567/O3/%E0%B8%88%E0%B8%B3%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B92567.pdf [2567, 30 กันยายน].

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เสาวภาพันธ์ ศรีประเสริฐ. (2560). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาเมืองพัทยา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

Best W.J. (1997). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper
Collins.

Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.

Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*,
140, pp. 5-55.